

Kvinder har sindssygt svært ved at acceptere en afvisning

Han har sunget om lorteparforhold og knuste drømme som forsanger i bandet "Magtens Korridorer", og engang syntes han, kvinder var så latterlige, at han hellere ville være bøsse. Her fortæller Johan Olsen om sine første erfaringer på scoremarkedet og om, hvorfor han får røde knopper, når kvinder flirter.

Af Pia Melander Guilbert

Engang håbede Johan Olsen, at han var bøsse.

- Jeg var omkring 20 år og røg ud i en større krise omkring kvinder. Jeg kunne sidde og snakke venskabeligt med en pige, og pludselig blev hun pissesur, fordi hun følte sig afvist. Og hvis der så var en, som jeg syntes var dejlig, oplevede jeg hele det indledende spil som fyldt med intriger, misforståelser og venindesladder. Det frustrerede mig meget, og jeg tænkte: "Nej hvor er kvinder latterlige. Det gider jeg bare ikke."

- Samtidig færdedes jeg i et miljø, hvor der var mange bøsser, og de var meget mere umiddelbare. Hvis nogen prøvede på noget, var det helt åbenlyst, og havde man ikke lyst, kunne man bare sige nej. Så var den ikke længere, fortæller Johan Olsen:

- Men et par snav og følelsen af erektion mod mit lår fik mig til at indse, at jeg i den grad var heteroseksuel. Der var ikke noget at gøre, konstaterer han så med et smil, der antyder, at han nu alligevel er svært tilfreds med den erkendelse.

Hormoncyklus og kropsbygning

Det med kvindekrisen vender vi lige tilbage til. For der er heller ikke rigtig noget at gøre, da jeg en tirsdag eftermiddag for tredje gang har mast min finger helt ind i dørklokkesystemet til den opgang, Johan Olsen bor i. Eneste resultat er en dum raslen

En lille time efter ringer han.

- Aiiij undskyld, råber han lige ind i mit øre:

- Min søn har mistet sin rygsæk på hovedbanen, så jeg står og taler med uniformer og har fuldstændig svedt ud, at du skulle komme. Det ligner bare slet ikke mig det her. Fuck hvad gør vi? Panikken i hans stemme får mine sure miner til at springe ud i et smil, og jeg hører mig selv sige noget i retning af: "Så slemt er det da heller ikke. Vi laver bare laver en ny aftale".

Næste dag er dørklokken mere samarbejdsvillig, og da jeg sidder i den lille stue og lytter til historien om, hvordan Johan Olsen ikke blev bøsse, slår det mig, at umiddelbar også er et ret godt ord at bruge om ham. Men den er i kontrastfuldt selskab, umiddelbarheden. Mick Jagger munden, mohikaner-frisuren, ansigtets folder og den lidt hæse stemme leder mere tankerne over på erfaren rockstjerne og hans rolle som forsanger i bandet Magtens Korridorer. Hvorimod hans indledende forsøg på at definere kvindelighed bærer præg af, at han til hverdag har sin gang i det akademiske miljø som forsker i molekylærbiologi.

- Nu går jeg ud fra, at vi skal definere noget arketypisk kvindeligt. Og der kan jeg kun komme i tanke om, at kvinder er anderledes bygget rent fysisk, og så har de det meste af deres liv en hormoncyklus, som gør, at deres humør svinger mere. Det er noget, man ikke kan flygte fra, om man så render rundt ude på savannen. Der er selvfølgelig også noget, der er særligt kvindeligt for vores kultur, men det går jeg ikke særlig højt op i. Forfængelighed synes jeg eksempelvis er fuldstændig ligeligt fordelt mellem kønnene. Den kommer bare til udtryk på forskellige måder, siger han blandt andet.

En på kassen

Ja vi skal langt inde i interviewet før Johan Olsen indrømmer, at han rent faktisk også har en mindre videnskabelig opfattelse af, hvad der gør kvinder forskellige fra mænd.

- Nej, jeg vil ikke bolle, siger han så pludselig på spørgsmålet om, hvad det værste, man kan sige til en kvinde er. Og jeg jubler indvendigt over, at han endelig smider forskerkitlen. Man kan trods alt ikke bygge et helt interview op på kvinders hormoncyklus og anderledes kropsbygning.

- Første gang, jeg erfarede det, var da jeg som ganske ung arbejdede på et værtshus, fortsætter han så.

- Jeg havde mødt en sød pige, som jeg snavede lidt med hist og pist, og hun kom tit ned på mit arbejde og stod og snakkede. Pludselig en dag, da jeg havde fri, hev hun mig så med ud på dametoiletet, hvor hun begyndte at smide tøjet. Og jeg knækkede bare fuldstændigt sammen af grin, for jeg syntes, det var så åndssvagt, at vi skulle stå derude og have sex. Det gad jeg ikke, understreger han og fniser som en lille dreng, der er blevet pinligt berørt:

- Så hun blev edderspændt rasende og gik sin vej, og da jeg et stykke tid senere mødte hende i byen, nåede jeg dårligt at sige hej, før hun smækkede mig sådan en på kassen. Der tænkte jeg "Okay, *det* gør man åbenbart ikke".

Røde flirteknopper

Når Johan Olsen i dag ser tilbage på sin kvindekriser, tænker han, at den dybest set nok havde noget at gøre med en ubalance i henholdsvis kvinders og mænds måde at håndtere scoremarkedet på.

- Unge mænd er ofte godt trænet i at blive afvist, fordi det mest er dem, der tager initiativet. Til gengæld er de meget dårlige til at afvise. Med kvinderne er det lige omvendt. De er dygtige til at afvise, men har sindssygt svært ved at acceptere en afvisning. Først omkring de 34 synes jeg, kønnene bliver mere ligeværdige. Mændene bliver mindre opsøgende, mens kvinderne bliver mere bevidste om, hvad de går efter.

Hvorfor tror du det sker?

- Hvad mænd angår, tror jeg, alderen giver en større tålmodighed. Den der desperation, hvis man ikke lige har scoret inden klokken 2, forsvinder. For kvinder er det måske mere noget med, at det først er omkring den alder, de helt bliver afklarede med deres seksualitet og ved, hvad de skal gå efter.

Bliver kvinderne så også bedre til at modtage afvisninger?

- Nej! Hvis en mand afviser en kvinde, kan hun blive morbid og fuldstændigt rasende, også selvom hun er over 34. Jeg ser det ude i byen: Hvis en fuld kvinde begynder at rage på en mand, og han så beder hende om at holde op, opfører hun sig helt åndssvagt resten af aftenen. Der er mænd meget mere forsigtige, fordi de er opdraget med, at grænsen mellem flirt og overgreb kan være ret lille.

Det lyder som om, du har måttet afvise en del kvinder...

- Nå naerj det kan man ikke sige, men jeg har altid fået røde knopper af kvinder, der flirter. Jeg kommer på et værtshus, hvor der sjældent er noget af den slags, og det betragter jeg som et frirum. Sådant noget med at stå og snakke om vejret, mens man i virkeligheden sender signaler om noget helt andet, kan jeg ikke finde ud af, og jeg gider heller ikke. Hvis vi skal tale om vejret, skal det også handle om det.

Knuste drømme

Johan Olsen sidder lidt med albuerne på bordet og gnider sig i øjnene. Så indrømmer han:

- Altså indledningen til vores samtale og det med, at der ikke er den store forskel på mænd og kvinder, kan vi bare slette. Jeg har jo masser af ideer om, hvordan kvinder er anderledes end mænd.

Bruger du også de ideer i Magtens Korridorer?

- Jeg tror, jeg bruger dem meget i teksterne. Hvis man for eksempel vil fortælle noget om følelsen af, at alt, hvad man troede på, bare var en stor løgn, virker det stærkere at skrive om en kvinde. Det ligger i kulturen, at mænd helst ikke må klynke for meget. De kan bare gøre noget ved situationen. Kvinder bliver traditionelt opfattet som mere fastlåste, og egentlig er det underligt, for i dag er de kønsrollemønstre en illusion. Det ligger bare stadig dybt i os, at en kvindes knuste drømme er mere hjerteskerende.

3 ting vi vil vide om Johan

Hvordan kan en kvinde imponere dig?

Ved at lade være med at flirte. Det første, jeg lægger mærke til, når jeg bliver forelsket, er øjnene. Humor, erotik, intelligens er alt sammen noget, man kan se der.

Hvornår er en kvinde skønnest?

Når hun ligger henslængt på sofaen og læser i en bog. Stressede mennesker er meget usexede.

Hvis du selv var en kvinde, hvem ville du så være?

Patti Smith (amerikansk sangerinde red.) Jeg så hende på Roskilde Festival. Nelly Furtado og mange af de andre sangerinder stod og flirtede med storskærmen, så jeg var ved at kaste op. Patti Smith kom ind i cowboybukser og T-shirt, og leverede det fedeste sjov. Hun behøvede ikke alt det der.

Fakta:

Navn: Johan Gotthardt Olsen.

Alder: Født 1969.

Uddannelse: Biolog. Har en ph.d. i biokemi og forsker i røntgenkrystallografi på Københavns Universitet.

Privat: Bor på Nørrebro med sine to drenge på syv og 12 år. Har en kæreste.

Kendt som: Forsanger i bandet Magtens Korridorer, der har udgivet albummene "Friværði" og "Det krøllede håb". Har også indspillet en samling viser "Pligten kalder" med Torben Steno. Har desuden været vært på både radio- og tv-programmer, blandt andet "Den halve sandhed" på DR2 og P3's "Sommerskolen" og "Efterskolen".